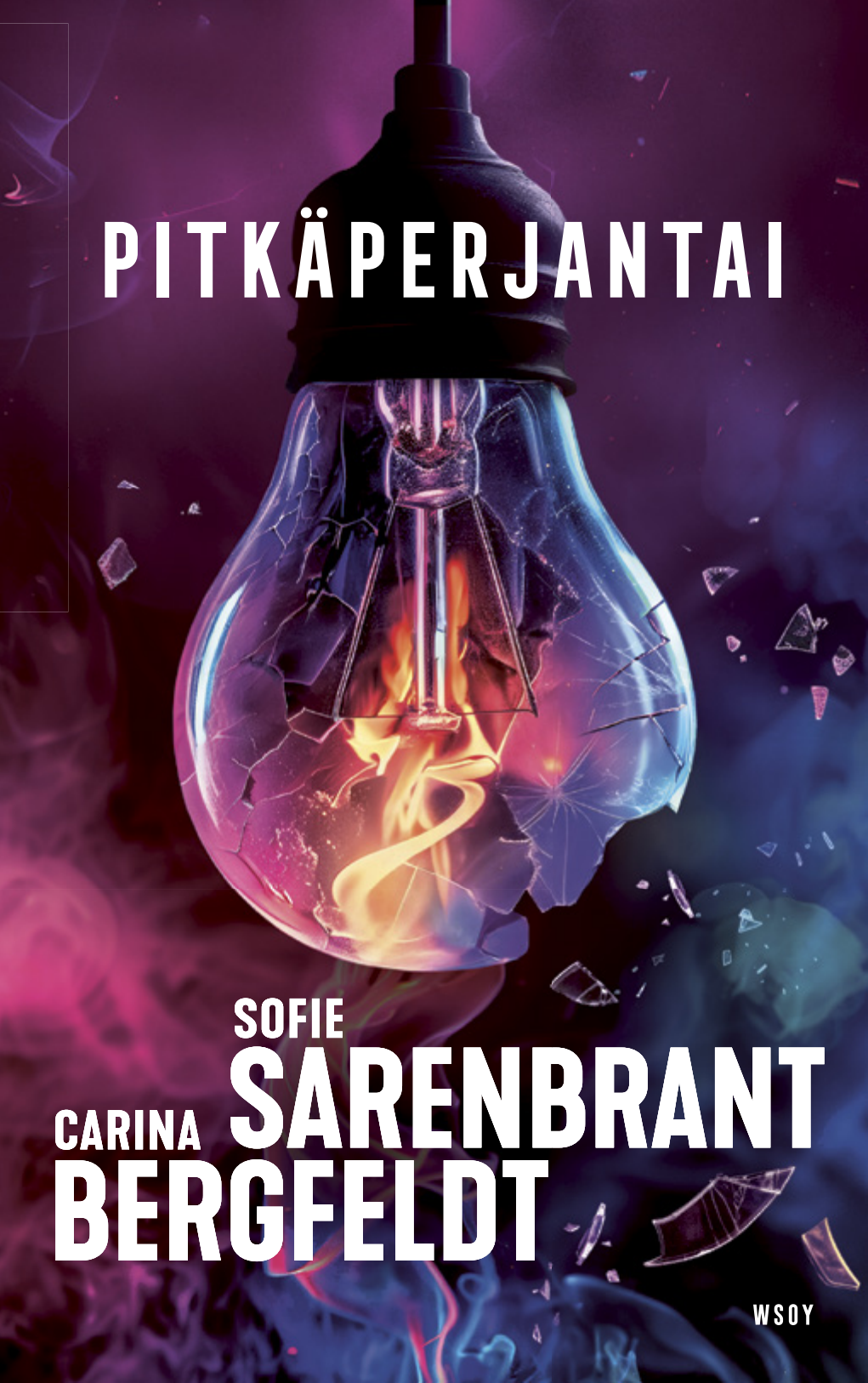

A dramatic illustration of a broken lightbulb hanging from a cord. The bulb is shattered, with sharp fragments of glass floating around it. Inside the bulb, a bright, swirling fire or flame is visible, casting a warm orange and yellow glow. The background is a dark, smoky purple and blue, with wisps of smoke or steam rising from the bottom. The overall mood is one of destruction and intense energy.

PITKÄPERJANTAI

SOFIE
SARENBRANT
CARINA
BERGFELDT

WSOY

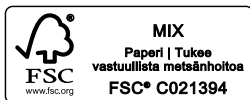
PITKÄPERJANTAI

SOFIE
CARINA **SARENBRANT**
BERGFELDT

Suomentanut Iina Quist

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ • HELSINKI

SUOMENTAJA KIITTÄÄ WSOY:N KIRJALLISUUSÄÄTIÖTÄ TYÖNSÄ TUKEMISESTA.

ENSIMMÄINEN PAINOS

RUOTSINKIELINEN ALKUTEOS

Långfredagen

COPYRIGHT © SOFIE SARENBRANT & CARINA BERGFELDT 2024

PUBLISHED IN THE FINNISH LANGUAGE BY ARRANGEMENT WITH RIGHTS & BRANDS

SUOMENKIELINEN LAITOS © IINA QUIST JA WSOY 2026

ISBN 978-951-0-50605-9

PAINETTU EU:SSA

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

LÖNNROTINKATU 18 A, 00120 HELSINKI

TUOTETURVALLISUUTEEN LIITTYVÄT TIEDUSTELUT:

TUOTEVASTUU@WSOY.FI

Kharmalle, Kenzalle & Hamiltonille

*Unohtaako äiti rintalapsensa,
unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää?
Vaikka hän unohtaisikin,
minä en sinua unohda.*

JESAJA 49:15

Mustaan huppariin ja tummiin housuihin pukeutunut hahmo on menossa kohti talk show -sohvaa kesken suoran lähetyksen. Kaikki vieraat istuvat jo sohvalla. Joku kuitenkin rynnii suoraan päin lavaa.

Joku yleisöstäkö?

Henkilö astuu lavalle ja kävelee kohti juontaja Frida von Engenin viereistä istumapaikkaa. Kasvoja peittää kommandopipoa muistuttava päähine. Vain silmät ja suu näkyvät. Tunkeiliija avaa hupparinsa vetoketjun, ja alta paljastuu tumma liivi.

Siitä törröttää johtoja.

Katsomo kohahtaa, ja nahkatakkinen nainen nousee seisomaan. »Onko tämä joku helvetin pila?»

Joku naurahtaa, sen jälkeen tulee hiirenhiljaista.

Silmät mustan hupun alla kapenevat.

Katse vaeltaa ympäri studiota ja pysähtyy kameraan, jossa palaa pieni punainen valo, samalla kun miljoona katsojaa odottaa parhaaseen katseluaikaan.

»Jokainen pysyy omalla paikallaan», jäätävä ääni sanoo ja lisää sitten selvästi ja painokkaasti: »Jos keskeytätte lähetyksen, kaikki kuolevat.»

KELLO 20.00

1

Juontaja

Comeback. Frida von Engen makustelelee sanaa, jota eräs kolumnisti on käyttänyt kauden avajaisillasta kirjoittaessaan. Aivan kuin Frida olisi pelkkä muinaismuisto, vaikka itse asiassa ohjelma on ollut vain tuotantokausien välisellä tauolla.

»Silmät kiinni», maskeeraaja Mimmi sanoo ja sivelee Fridan kasvoja pehmeällä sudilla.

Otsaa ja poskia kutittaa. Frida nojaa taaksepäin Ruotsin television meikkihuoneen säädettävässä istuimessa.

»Luoja, en tiedä mitä tekisin ilman sinua. Oloni on ihan kuollut», Frida sanoo ja katsoo itseään.

Peilissä hän näkee kauniisti meikatut siniset silmänsä, joissa on irtoripset. Mimmi on mestaritaikoja. Täyteläiset hiuslisäkkeet kehystävät kasvoja paljastamatta merkkiäkään viime aikojen hiustenlähdestä. Kaikkea ei voi kuitenkaan peittää. Ihossa ei ole enää samaa hehkua kuin vuosi sitten. Vaikka ikää on vasta kolmekymmentäseitsemän, Frida tuntee olonsa lähes kaksi kertaa niin vanhaksi. Viimevuotinen trauma on lyönyt leimansa niin ruumiiseen kuin sieluun.

Tunti aikaa lähetyksen alkuun.

»Peitä kaulaa vielä lisää», Frida pyytää ja yrittää ummistaa silmänsä kahdelta haalealta vekiltä, jotka erottuvat leuan alla entistä selvemmin. Hän sipaisee kauneuspilkkuun.

Mimmin suu leviää hymyyn. »Et tarvitse enempää meikkiä, mutta teen kuten toivot, niin kuin aina.»

»Älä kitsastele myöskään contouringin kanssa», Frida sanoo ja kääntää päätään, jotta näkee itsensä kaikista kulmista. »Jos nenää ja leukaluuta vielä korostetaan, ehkä ne vievät huomion kaikesta muusta.»

Mimmi taivastelee, ja Frida toivoo että hänellä olisi edes rahtu meikkitaiteilijan itsetuntoa. Hymyssä suin Mimmi sutii vielä viimeiset silaukset.

»No niin», hän toteaa ja nyökkää tyytyväisenä peilissä näkyvää Fridaa päin. »Nyt arpea ei näy.»

Veitsen jättämä haava on eheytynyt jo kauan sitten, mutta tunteet eivät. Pelko, riittämättömyys ja häpeä istuvat yhä tiukassa. Frida moittii itseään siitä, että hänen lapsensa joutui hirvittävään tilanteeseen. Hän ei ole koskaan pelännyt niin paljon kuin sinä vuorokautena. Yhdessä terapeuttinsa kanssa Frida opettelee antamaan itselleen anteeksi. Hyväksymään ja menemään eteenpäin. Lohduttautumaan sillä, että oli hätätilanteessa itse asiassa paljon toimintakykyisempi kuin olisi uskonut mahdolliseksi. Hän ei siltikään voi lakata miettimästä, miten paljon tuo katastrofaalinen syntymäpäivä on Samueliin vaikuttanut. Poika käy kerran viikossa lastenpsykologilla työstämässä tapahtunutta, mutta kotona hän puhuu seitsemänvuotispäivästään vain harvoin, tai oikeastaan ei koskaan.

Fridan oma strategia on täysin päinvastainen.

Melko pian monet Ruotsin isoista kustantamoista ottivat yhteyttä ja tappelivat oikeudesta saada julkaista hänen silminnäkijäkertomuksensa noista painajaismaisista tunteista mielipuolen kanssa. Alun perin hän epäröi, mutta reilu ennakkomaksu sai hänet muuttamaan mielensä. Hän loi käsikirjoituksen ennätysajassa, haamukirjoittajan tukevalla

avustuksella, ja piti syksyllä tauon töistä ensimmäistä kertaa kuudentoista tuotantokauden aikana saattaakseen kirjansa markkinoille. Niinä viikkoina, kun Samuel ei ollut hänellä, hän kiersi ympäri maata. Kirjakeskustelu veti tuvan täyteen Norrköpingin kirjastossa, ja Göteborgin kirjamesseilla yleisö osoitti hänelle suosiotaan seisten. Puhumattakaan Piitimestä. Siellä signeerausjono ulottui kaupunginhotellista aina kadulle saakka.

Mimmi taputtaa häntä olalle. »Tänä iltana sinä säteilet.»

Oli maskeeraajasta mitä mieltä tahansa, valehtelu ei kuulu hänen vahvuuksiinsa.

»Kiitos», Frida sanoo eikä väitä vastaan.

Hän lakkaa tarkkaamasta itseään peilin kirkkaassa valossa. Meikki istuu kasvoilla kuin naamio. Oikein kaunista, kaukaa katsottuna. Muutoin puutteet näkyvät erityisen selvästi. Kuu-kausien pekonia tihkuvat hotelliaamiaiset ja huonepalvelun yölliset antimet ovat jättäneet jälkensä. Laiminlyötyä tree-naamista hän ei halua ajatella. Hän ei edes muista, minne on pannut urheilurintaliivinsä. Ne saattavat hyvinkin lojua pyykkikorin pohjalla.

Voimia ei yksinkertaisesti ole ollut.

On raskasta hymyillä sadoille ihmisille, kun takaraivossa jäytää jatkuva pelko siitä, että joku heistä haluaa hänelle pahaa. Jokaisessa esiintymisessä on ollut mukana jokseenkin huomaamattomasti sijoitettu vartija.

Fridan seuraajat ottivat elämäkerran vastaan lämmöllä, mutta kriitikot olivat kaikkea muuta kuin suopeita:

Kirja ei synny automaattisesti vain toistamalla kursivoitua lausetta: En halua kuolla ja jättää lastani. Frida von Engenin heppoinen silminnäkijäkuvaus on tasoltaan verrattavissa

mihin tahansa omakustanteeseen. Toivon mukaan hänelle ropisi kunnollinen ennakko, jotta edes hän sai jotain irti koko hölynpölystä. Minulle lukeminen aiheutti pelkkää päänsärkyä.

Kateuden narratiivi. Frida ymmärtää sen, vaikka julkisia hyökkäyksiä ei aina olekaan helppo niellä. Arvioissa esitettyjen ilkeyksien tasosta käytiin jopa debattia. Hänen asemansa Ruotsissa on ainutkertainen, ja silloin moukari heiluu. Pohjoismaiden suurimman talk show’n pyörittämisellä on hintansa.

Mutta hän ei kadu mitään, tai ei ainakaan näytä sitä päällepäin.

Hän on vatvonut kirjaansa sieluttomien hotellihuoneiden puuduttavassa yksinäisyydessä eri puolilla maata. Oliko sittenkään kovin viisasta jakaa tarinansa. Loppupäätelmä oli kyllä. Ei hänellä ollut vaihtoehtoja. Hän ei voinut kieltäytyä kahdesta miljoonasta kruunusta. Ennakkomaksu meni suoraan Ålstensgatanilla Brommassa sijaitsevan asunnon käsirahaksi.

Maineikkaat 1930-luvun Per Albin -rivitalot saivat lempinimensä silloiselta pääministeriltä. Nykyään noita sokeripaloja muistuttavia funkistaloja kutsutaan avioeroallikoksi. Sinne joutuu, kun avioliitto päättyy ja on liian kallista jäädä asumaan ökykämppään, joka on arvoltaan vähintään kaksikymmentä miljoonaa kruunua. Kuten Fridan tapauksessa. Mutta hän rakastaa uutta kotiaan. Tuntuu mahtavalta, että Samuel saa asua nyt upeassa talossa samalla alueella kuin isänsä. Kutsukoot ihmiset häntä halutessaan luopioksi. Kritisoijat eivät ymmärrä millaista onnea se tuottaa, että voi tarjota lapselleen turvallisen kodin, jossa on oma pikku puutarha.

Ruotsin televisio hoiti osuutensa ja kustansi taloon ensiluokkaisen turvapalvelun, johon kuuluu luotettava ympäri-vuorokautinen vartiointi. Siitä Frida on kiitollinen.

»Huomasitko, että olen koristellut?» Mimmi kysyy ja osoittaa valtavaa pääsiäisvarpua, jonka oksilla roikkuu monenkirjavia munia. »On sentään pitkäperjantai.»

Fridaa nolottaa. Hän ei ollut huomannut.

»Sinä se muistat huomioda pienimmätkin yksityiskohdat. Olen niin kiitollinen sinusta.»

Syllissä lepäävät käsikirjoituskortit vaativat hänen huomiotaan. Hän silmäilee ensimmäiselle vieraalle osoitetut kysymykset, jotka keskittyvät päihteiden väärinkäyttöön. Luvassa on erään artistin vilpitön kuvaus rankoista katkaisuhuoltolajoista.

Uusi taustatoimittaja on haltioissaan naisen vahvasta tarinasta. Frida odottaa innolla myös illan toista vierasta, vaikka aihepiiri pyöriikin kuoleman ympärillä.

Sen jälkeen on suuren yllätyksen vuoro.

Frida jännittää vieraitaan harvoin, mutta tämä pian Tukholmaan saapuva kiistanalainen mies on poikkeus. Jos aikoo tehdä kunnon »comebackin», pakkaa on sekoitettava huolella.

Fridan poissaolon aikana sekä nelos- että viitoskanavan kilpailijat ovat panostaneet isosti samanlaiseen talk show-konseptiin ja palkanneet juontajia, joilla ei ole hänen kokemustaan mutta jotka ovat itsevarmoja, siloposkisia ja hyvännäköisiä.

Ja se, surullista kyllä, houkuttelee katsojia. Onneksi luvut ovat tähän saakka jääneet kauas Fridan katsojaluvuista.

Mutta Frida-y on ollut yhden tuotantokauden poissa ruudusta ja joutuu vakiinnuttamaan uudelleen paikkansa

katsojien ykkössuosikkina. Silloin on tehtävä jotakin tavalisuudesta poikkeavaa. Frida on vuorenvarma, että hän osaa hoitaa haastattelun oikealla tavalla, puolueettomasti ja ammattimaisesti, mutta ne harvat, jotka toimituksessa tuntevat kyseisen vieraan, eivät ole olleet yhtä innoissaan. Helvetti on lievästi sanottuna ollut irti useassa palaverissa, kun pieni valikoitunut joukko on ollut koolla.

Kenen idea alun perin oli?

Ehkä tuottaja Timo Alavaikon.

Hänellä oli kontakteja vankilaan, jos Frida muistaa oikein.

Samalla sekunnilla, kun nimi heitettiin ilmaan, hän teki päätöksen.

Meikkihuoneen ovi avautuu, vaikka kaikilla on tiedossa, että Frida haluaa viettää maskeeraushetkensä Mimmin kanssa rauhassa. Kuvausassistentti Pernilla Johansson, niin ikään Fridan ex-miehen tuleva vaimo, astuu häntä kohti otsa rypyssä. Takana on niin monta yhteistä työvuotta, että Frida osaa lukea häntä kuin avointa kirjaa.

Auki läväytetyt silmät, tiheät hengenvedot. Näkyy jo kauas, että hän on juuri saanut tietää toimituksen salaisuuden.

»Frida, et voi olla tosissasi?» Pernilla sanoo ja nostaa käsivarret puuskaan. »Sinä vaarannat koko ohjelman tulevaisuuden.»

Hän kuulostaa pikemminkin surulliselta kuin vihaiselta. Hiljaisuuden vallitessa Frida tarkastelee kollegaansa peilistä. Tutkailee tämän terveysjalkineita ja meikkaamattomia kasvoja sekä punaiseksi värjättyjä hiuksia, jotka on kietaistu huolettomalle nutturalle. Synnytyksen jälkeisiä tuoreita vartalonkaaria, jotka piirtyvät esiin mustan hupparin alta.

Miten hän pystyi lyömään Fridan laudalta?

»Siitä tulee superskuoppi», Frida vastaa. »Me tarvitsemme sen.»

Pernilla saattoi varastaa Ted von Engenin Fridan nenän edestä, mutta hänen ohjelmastaan nainen ei saa päättää.

Siinä menee raja.

»Asiat voivat riistäytyä käsistä», Pernilla huomauttaa ja kiemurtelee tukalasti. »Sinun olisi pitänyt varoittaa minua. On minun vastuullani, ettei yleisö rynnistä lavalle ja yritä teurastaa sitä ihmistä.»

Frida oli varautunut tähän reaktioon. Hän ei kertonut Pernillalle, koska ei kestänyt ajatusta, että Ted vedettäisiin mukaan ja että he molemmat suostuttelisivat häntä muuttamaan mielensä. Vaikka hän on päässyt jo yli avioerosta, edelleen sattuu, kun he liittoutuvat häntä vastaan.

»Sinua on varoitettu nyt», Frida vastaa ja toivoo Pernillan jättävän heidät rauhaan. »Ohjelman alkuun on vajaa tunti.»

Pernilla jää kuitenkin paikoilleen. »Tämä on epäammattimaista.»

Frida tutkii häntä viileästi peilistä. »Sinä, joka makasit minun mieheni kanssa, minun pukuhuoneessani, et ehkä ole oikea ihminen saarnaamaan ammattimaisuudesta. Siitä voimme kai olla yhtä mieltä?»

Mimmi jäähmettyy paikoilleen, ja Frida on valmiina vastaiskuun. Mutta Pernilla panee suunsa suppuun eikä vastaa.

Kunnon riita olisi tuntunut miltei vapauttavalta. Saisi purkaa ulos kaiken haluamansa. Lakata teeskentelemästä, niin kuin he ovat viimeisen vuoden ajan tehneet Samuelin takia. Sekunnit tikittävät heidän mittaillessa toisiaan katseellaan.

»Kyse on meidän turvallisuudestamme», Pernilla vastaa lopulta rauhoituttuaan. »Kaikkien, jotka ovat töissä täällä, sinä mukaan lukien. Tällä voi olla seurauksia.»

»Huultenrajauskynää, kiitos», Frida sanoo Mimmille ja sulkee silmänsä.

Hetkeä myöhemmin ovi sulkeutuu, ja ärtymyksen tilalle nousee häpeä. Pernillahan on oikeassa.

Mutta se Fridan on nyt unohdettava.

Tänä iltana hän aikoo todistaa kykynsä. Jälleen. Nousta katsojalistan ykköseksi.

Pitkäperjantain show'sta saa luvan tulla huomisen lööppi.

2

Kuvausassistentti

Kirosanat tungeksivat kurkussa, kun Pernilla sulkee meikkihuoneen oven. Miten hän saattoi kuvitella, että heidän välinsä voisivat muuttua paremmiksi? Oli surkea ajatus jatkaa yhdessä työskentelyä kaiken tapahtuneen jälkeen. On käsittämätöntä, että hän lähti vapaaehtoisesti kotinsa suojista ja Gretan lämpimän pikku vartalon viereltä saadakseen ... Fridalta paskaa niskaan.

»Helvettiläinen», hän mumisee ja pakottautuu hengittämään muutaman kerran syvään rauhoittaakseen sydämensä lyönnit.

Ei auta kuin purra hammasta ja tehdä työnsä.

Tv-show'n juontaja on saattanut heidät tilanteeseen, jonka takia hänen on oltava skarpimpi kuin koskaan, imetysaivoista viis.

Studion sisäänkäynnin luona on lista, josta näkee sataviisikymmenpäisen yleisön nimet.

Listalta löytyvät tavalliset vakiokatsojat. Aplodikuningas, jolla on laivastonsininen puku, mairea keskiportaan johdon hymy ja oranssinhehkuinen suihkurusketus. Anders, pyörätuolissa istuva könsikäs ja Ruotsin entinen maajoukkueurheilija, joka kertoo mielellään anekdootteja paraolympialaisista. Trollhättanista tuleva aviopari, joka tuo toimitukseen aina itse tekemiään leivonnaisia.

Ja tietenkin Bella. Nuori nainen, jolla on pinkki tukka ja lävistys nenänpielessä. Aina eturivissä, aina itkuun puhkeamaisillaan. Elämä ei ole kohdellut häntä silkkihansikkain. Joka perjantai Frida suostuu hänen kanssaan selfieen lähetysten jälkeen, vain koska tietää miten paljon se Bellalle merkitsee.

Viisi vakiokasvoa, kaikki yhtä harmittomia.

Toisinaan mustalle listalle päätyneitä vieraita on livah-
tanut läpi turvatarkastuksesta, jossa kaikkien henkilöllisyys
tarkistetaan. Mutta tänään listalla ei näy yhtäkään Fridan
stalkkeria.

»Kuvaan kaksikymmentäkuusi – neljä, kolme, kaksi,
yksi», sanoo kuvatuottaja Pernillan kuulokemikrofoniin.

Työnkuvaan kuuluu jatkuva lähtölaskentojen ja kamera-
vaihtojen kuuntelu. Pernilla on se, joka kuulee kaikkien äänet
ja joutuu lajittelemaan tiedon. Iltaisin luvut kaikuvat hänen
päässään yhä lähetyksen jälkeen kotimatalla taksissa ja aina
siihen asti, kunnes uni vie voiton.

Kuulokkeissa käydään keskustelua kameraoperaattorin
kanssa. Valmistelujen kuuluisi tähän mennessä olla jo pake-
tissa, mutta tarkkaamossa on jotakin teknistä häikkää. Suo-
rassa lähetyksessä ei ole sijaa oikuille. Ohjelma alkaa puolen
tunnin kuluttua, halusivatpa he tai eivät.

Hän nostaa sankaluurin toiselta korvaltaan ja kävelee
sisäänkäynnille. Jono kiemurtelee mustan käärmeen lailla
valtavassa hallissa studio 2:n edustalla. Frida-y:n lippukaupan
tilausvahvistuksessa yleisöä ohjeistetaan käyttämään tummia
vaatteita, jotta ne eivät häiritsisi tv-ruudun värejä. Pernilla
hymyilee suopeasti. Katsomon täyttävät ihmiset tekevät
ohjelmasta elävämmän. Frida on riippuvainen heistä, heidän
suosionosoituksistaan ja kannustushuudoistaan. He loihitivat

energiaa, joka studiosta muuten puuttuu. Pernilla muistelee kauhulla lähetysten jähmeää tunnelmaa pandemian aikana, jolloin yleisöä ei sallittu.

»Mitäs tänään on luvassa?» Pernilla kysyy Trollhättanin pariskunnalta, joka seisoo jonon keulilla.

»Mokkapaloja», he vastaavat ja ojentavat hänelle rasian.

Tuoreiden leivonnaisten tuoksu lehahtaa Pernillan nenään.

»Kiitos. Kaikki ilahtuvat näistä. Ennen kuin menette sisään, teidän pitää laittaa kännykät lentotilaan ja lukita ne.»

»Minkä takia?»

»Meillä on erikoisvieras.»

Naisen katse muuttuu ilmeettömäksi, ja hän pudistelee päätään.

»Meillä ei ollut tästä minkäänlaista tietoa», hän protestoi.

»Minä tarvitsen puhelintani.»

Voi luoja, tähän tuhraantuu puolet illasta, jos ihmiset eivät suostu yhteistyöhön.

»Saat pitää sen mukanas, mutta lukittuna», Pernilla selittää pinkeän kärsivällisesti ja osoittaa koria, joka on ääriään myöten täynnä harmaita puhelinkoteloita.

Pernillan seuraan liittyy nuori tyttö, jolla on puolipitkät kastanjanruskeat hiukset ja ruskeat silmät. Hän lienee työharjoittelija, joka mainittiin eilen ohimennen toimituksen palaverissa.

»Tulin tänne auttamaan», hän sanoo.

»Mahtavaa», Pernilla vastaa. »Voit lukita kännykkäkotelot.»

Trollhättanin pariskunta epäröi.

»Sinä pidät Fridasta etkä ikinä jätä yhtäkään lähetystä väliin», mies sanoo vaimolleen.

»Kuka nyt ei Fridasta pitäisi», Pernilla mutisee laimeasti.

Lopulta nainen ojentaa kännykkänsä vastahakoisesti harjoittelijalle, joka sujauttaa sen koteloon ja vääntää magneettilukon kiinni.

Lähtölaskennat jatkuvat ohjaamosta käsin. Kraanakamera viisi temppuilee. Pernilla alkaa huolestua, että jotakin on vakavasti pielessä.

Sama huoli koskee myös Fridan harkintakykyä.

Kaikki johtuu pöhinästä, tuosta hämäävästä käsitteestä, joka jakaa toimituksen mielipiteet. Fridasta on parempi, että hänen ohjelmastaan puhutaan pahaa kuin että lähetys vaipuu unholaan. Taivas tietää, että tämän illan vieraasta juttua tulee riittämään. Miten ihmeessä Ruotsin suurin talk show voi antaa tilaa sille vastenmieliselle miehelle?

Ei mikään ihme, että Pernilla reagoi näin voimakkaasti. Frida-y on ollut jo kahdeksan vuotta hänen lempilapsensa, ja ohjelma on voittanut arvostetun Kristallen-palkinnon. Kuvausassistenttina palkinto kuuluu myös hänelle. Ohjelma saa hänet syttymään huolimatta hänen viileistä tunteistaan Fridaa kohtaan.

Sekä toisin päin.

Pernilla tutkailee itseään.

Hän on ainoa, joka on toiminut väärin.

On anteeksiantamatonta varastaa jonkun toisen mies, eritoten, kun kyseessä on läheinen työtoveri. Ennen kuin Pernilla ja Ted rakastuivat, hänen ja Fridan välillä ei ollut kitkaa, päinvastoin. Mutta kun Ted halusi erota, Frida antoi Pernillalle kylmää kyytiä. Kollegat alkoivat puhua. Hän sai ansionsa mukaan. Pernilla ei kuitenkaan koskaan edes harkinnut lähtevänsä Frida-y:stä vaan valitsi seistä pystypäin, sillä hän rakastaa kaikkia työkavereitaan.

Melkein kaikkia.

»Voit käydä peremmälle, kun olemme lukinneet kännykkäsi», harjoittelija sanoo Bellalle, joka on seuraavana vuorossa.

Pernilla havahtuu nykyhetkeen, kun pinkkipäinen tyttö hakee hänen katsettaan.

»Mullahan on tapana ottaa Fridan kanssa kuva ... »

»Pidän huolen, että se hoituu jälkikäteen», Pernilla lupaa.

»Hetimit kun lähetys on ohi.»

Vuoron perään he toivottavat tervetulleiksi vieraat, jotka ovat saapuneet läheltä ja kaukaa seuraamaan suoraa lähetystä.

»Heidi ja Burak Hamid», sanoo nainen, jolla on vaalea iho, musta kukikas pusero ja pullottava vatsa. Hän epäröi, kun harjoittelija selittää illan erityiset olosuhteet, kääntyy sitten miehensä puoleen ja toistaa englanniksi, että heidän puhelimensa täytyy lukita.

Mies sivelee partaansa huolestuneena. »We can't do that.»

»Meidän pitää kuulostella lapsenvahtiamme, joka voi soittaa milloin tahansa», Heidi selittää Pernillalle.

»Kukaan ei saa käyttää kännykkää lähetyksen aikana, tilanteesta riippumatta. Emmekä voi tänä iltana valitettavasti tehdä poikkeusta.»

Harjoittelija laskee lukituskoteloä pitelevän kätensä. »Ehkä teidän on parasta tulla jokin toinen iltä?»

Heidi tulkaa miehelleen, joka rutistaa puhelintaan.

»Ei, kyllä tämä jotenkin järjestyy», Heidi vastaa lopulta ja silittää vatsaansa.

»Varmastiko?» harjoittelija kysyy ja vilkaisee Pernillaan.

»Uudet liput jollekin toiselle kerralle järjestyvät kyllä, eikö vain?»

Pernilla kohauttaa hartioitaan. Studioon mutkitteleva jono on pysähtynyt ja kello tikittää.

»Oletteko jo päättäneet?» Pernilla kysyy.

»Me jäämme. Synnytys lähestyy, ja studiossa synnyttämisen riski kasvaa viikko viikolta. Ei ole helppoa saada lapsenlikkaa, ja haluan nauttia tästä kahdenkeskisestä illasta mieheni kanssa ennen vauvan tuloa.»

»Tehkää niin kuin haluatte», harjoittelija sanoo. »Mutta emme tosiaan pahastu, jos päätätte ennemmin lähteä.»

Anna jo olla, Pernilla miettii. Hän ojentaa parille kaksi koteloa ja viittilöi katsomon suuntaan.

Anders ottaa pyörätuolilla vauhtia ja lipuu heidän luokseen. »Ei kai meidän pidä olla huolissamme?»

»Ehei.» Pernilla vilkaisee harjoittelijaa terävästi ja madalta ääntään. »Älä pelästytä vieraitamme turhaan.»

Puhelinkiellosta huolimatta kaikki päättävät jäädä.

Kun viimeinen henkilö astelee katsomoon, Pernilla siirtää laatikkoon jätetyt kännykkäkotelot syrjään ja kiskoo studion isokokoisen oven kiinni.

Hän tarkkailee paikoilleen asettautuvia ihmisiä.

Yleisön lämmittelijä Shekir harjoituttaa erilaisia aplodeja.

»Entä miltä kuulostaa, kun meillä on tosi hauskaa?» hän kysyy.

Yleisö nauraa hysteerisenä.

Pernilla katkaisee yhteyden ohjaamosta pauhaaviin ääniin. Hän tuntee huonon omantunnon pistoksen. Ei olisi pitänyt olla niin tyly harjoittelijalle, joka yritti vain olla reilu raskaana olevaa naista kohtaan. Ärtymys johtuu Fridasta, ei nuoresta tytöstä, joka on sattunut saamaan täältä harjoittelupaikan. Pernillan on pelastettava tilanne, ja hän etsii tyttöä katseellaan. Tuolla hän on, äänitarkkailijoiden miksauspyödyän luona. Pernilla harppoo eteenpäin ja laskee varovasti käden hänen olkapäälleen. Harjoittelija jähmettyy ja pyörähtää ympäri.

Lukittu tv-studio. Pommiliivi. Lähtölaskenta alkaa...

Pitkäperjantain iltana suosittu talk show palaa ruutuun kauden avausjaksolla. Rakastettu juontaja Frida von Engen on kutsunut studioon kiistanalaisen vieraan varmistaakseen korkeat katsojaluvut. Kesken suoran lähetyksen tapahtuu järkyttävä käänne: varjoista ilmaantuu naamioitunut hahmo pommiliivissä. Uhka on todellinen ja viesti selvä: »Jos keskeytätte lähetyksen, kaikki kuolevat.« Keskusteluohjelma muuttuu panttivankidraamaksi, ja seuraavat seitsemän intensiivistä tuntia ovat täynnä jännitystä ja vaaraa.

SUOMENTANUT IINA QUIST

www.wsoy.fi

84.2

ISBN 978-951-0-50605-9